

602.

K O N W E N C J A

między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Węgierskiem w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu spadków, podpisanej w Warszawie dn. 12-go maja 1928 r.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dn. 17 marca 1931 r. — Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 276).

Przekład.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

W dniu dwunastym maja tysiąc dziewięćset dwudziestego ósmego roku podpisana została w Warszawie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Węgierskiego konwencja w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu spadków o następującem brzmieniu dosłownem:

KONWENCJA

pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Węgierskiem w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu spadków.

JEGO EKSCELENCJA
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

oraz

JEGO WYSOKOŚĆ
NAJJAŚNIEJSZY REGENT WĘGIER,

pragnąc zapobiec podwójnemu opodatkowaniu podatkiem spadkowym, postanowili zawrzeć co do tego konwencję i mianowali w tym celu swymi pełnomocnikami:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

Pana D-ra Tadeusza JACKOWSKIEGO, Dyrektora Departamentu Polityczno-Ekonomicznego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych i Pana Augusta FRANTZA, Inspektora w Ministerstwie Skarbu;

Regent Węgier:

J. E. Pana Aleksandra BELITSKA, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Węgier w Warszawie i Pana Aleksandra KNEPPO, Radcę w Ministerstwie Skarbu w Budapeszcie,

KTÓRZY, po okazaniu sobie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie wystawione, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1.

Nieruchome majątki spadkowe wraz z ich przynależnościami, pozostałe po obywatelach jednego z obu umawiających się Państw, podlegają podat-

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE

NOUS, IGNACY MOŚCICKI,

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront,
Salut:

Une Convention en vue d'éviter la double imposition des successions, ayant été signée à Varsovie le douze mai mil neuf cent vingt huit entre le Gouvernement de la République de Pologne et le Gouvernement du Royaume de Hongrie, Convention dont la teneur suit.

CONVENTION

entre la République de Pologne et le Royaume de Hongrie en vue d'éviter la double imposition des successions.

SON EXCELLENCE LE PRÉSIDENT
DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE

et

SON ALTESSE SÉRÉNISSIME
LE RÉGENT DE HONGRIE,

désireux d'éviter la double imposition de la taxe successorale, ont résolu de conclure une Convention à cet effet et ont nommé dans ce but pour leurs Plénipotentiaires:

Le Président de la République de Pologne:

Monsieur le Dr. Tadeusz JACKOWSKI, Directeur du Département Politique et Économique au Ministère des Affaires Étrangères et Monsieur August FRANTZ, Inspecteur au Ministère des Finances,

Le Régent de Hongrie:

S. E. Monsieur Alexandre BELITSKA, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Hongrie à Varsovie et Monsieur Alexandre KNEPPO, Conseiller au Ministère des Finances à Budapest,

LESQUELS, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1.

Les biens immobiliers de succession laissés par les ressortissants de l'un des deux États contractants, y compris les accessoires, seront soumis à la

kowi spadkowemu tylko w tem Państwie, w którym te majątki są położone.

Dla rozstrzygnięcia kwestji, czy przedmiot spadku winien być uważany za rzecz nieruchomą, miarodajne są ustawy tego z obu umawiających się Państw, w którym dotyczący przedmiot spadku się znajduje. Dla rozstrzygnięcia kwestji co należy rozumieć przez wyraz „przynależności”, miarodajne są ustawy tego z obu umawiających się Państw, w którym położone są majątki nieruchome. Narówni z majątkiem nieruchomym uważa się uprawnienia, do których mają zastosowanie przepisy prawa cywilnego, dotyczące majątku nieruchomego oraz prawo użytkowania majątku nieruchomego, jako też prawa, które są zabezpieczone na majątku nieruchomym lub go obciążają. Prawa te uważać należy jako znajdujące się w tem z obu umawiających się Państw, w którym położone są majątki nieruchome, do których te uprawnienia się odnoszą.

Wszelkie przedsiębiorstwa lub udziały w przedsiębiorstwach, wszelki majątek przeznaczony dla zakładu filjalnego lub oddziału przedsiębiorstwa, jako też wszelkie udziały w zakładzie filjalnym lub oddziale podlegają, o ile prawo do udziału nie jest związane z posiadaniem akcji lub kuksów, podatkowi spadkowemu tego z obu umawiających się Państw, w którym znajduje się dotyczące przedsiębiorstwo lub zakład filjalny.

Artykuł 2.

Co do części składowych spadku pozostałych po zmarłym obywatelu jednego z obu umawiających się Państw, do których nie mają zastosowania postanowienia art. 1, będą przestrzegane następujące zasady:

a) wspomniane części składowe spadku podlegają zasadniczo podatkowi spadkowemu w tem z obydwóch umawiających się Państw, którego obywatelem był zmarły w chwili swej śmierci;

b) jeżeli jednak zmarły posiadał w chwili swej śmierci w drugim umawiającem się Państwie miejsce zamieszkania, to w tem Państwie podlegają podatkowi spadkowemu, te części składowe spadku, które się w niem znajdują, o ile nie zachodzi przypadek, przewidziany pod lit. c lub d;

c) jeżeli zmarły w chwili swej śmierci posiadał miejsce zamieszkania w każdym z obydwóch umawiających się Państw, to wspomniane części składowe spadku podlegają podatkowi spadkowemu tylko w tem z obydwóch umawiających Państw, którego obywatelem był zmarły;

d) jeżeli nabywca majątku spadkowego był w chwili śmierci zmarłego obywatelem jednego z obydwóch umawiających się Państw, to przypadki temu nabywcy majątek spadkowy podlega obowiązującemu podatkowi spadkowemu w tem Państwie umawiającem się, którego obywatelem był nabywca w owej chwili; postanowienie to nie będzie jednakże stosowane w przypadku, gdy nabywca posiadał miejsce zamieszkania w drugim umawiającem się Państwie.

W rozumieniu niniejszej konwencji przez wyraz „miejsce zamieszkania” uważa się miejsce, w którym pewna osoba posiada mieszkanie, co do

taxe successorale seulement dans celui des deux États, dans lequel ces biens sont situés.

Pour ce qui concerne la solution de la question suivante: l'objet de succession doit-il être considéré comme immeuble, seront compétentes les lois de celui des deux États contractants dans lequel l'objet de succession en question se trouve. Pour ce qui concerne la solution de la question suivante: que doit-on entendre par le mot „accessoires”, seront compétentes les lois de celui des deux États contractants, dans lequel les biens immobiliers sont situés. Les droits auxquels s'appliquent les prescriptions de droit civil relatives aux biens immeubles ainsi que le droit d'usufruit de ces biens et les droits qui sont garantis par les mêmes biens ou qui les grèvent, seront considérés comme des biens immeubles. Il convient de considérer ces droits comme existants dans celui des deux États contractants, dans lequel sont situés les biens immobiliers, auxquels ces droits se rapportent.

Toutes entreprises ou parts dans des entreprises, tous biens destinés à la filiale ou succursale d'une entreprise, de même que toutes parts dans la filiale ou succursale, en tant qu'il ne s'agit pas de droit de participation ayant trait à la possession d'actions ou de parts de mine, seront passibles de la taxe successorale de celui des deux États contractants, dans lequel l'entreprise ou la succursale en question est située.

Article 2.

Pour ce qui concerne les parties constitutives de la succession laissées par le défunt ressortissant de l'un des deux États contractants, auxquelles les dispositions de l'article 1 ne sont pas applicables, seront observés les principes suivants:

a) lesdites parties constitutives de la succession seront soumises, en principe, à la taxe successorale dans celui des deux États contractants, dont le défunt était ressortissant au moment de son décès;

b) toutefois, si le défunt au moment de son décès avait son domicile dans l'autre État contractant, les parties constitutives de la succession qui y sont situées, y seront soumises à la taxe successorale, à moins qu'il ne s'agisse pas du cas prévu à l'alinéa c ou d;

c) si le défunt au moment de son décès avait un domicile dans chacun des deux États contractants, lesdites parties constitutives de la succession seront soumises à la taxe successorale seulement dans celui des deux États contractants, dont le défunt était ressortissant;

d) si l'acquéreur des biens successoraux était au moment du décès du défunt ressortissant de l'un des deux États contractants, les biens successoraux échus à cet acquéreur seront soumis à la taxe successorale en vigueur dans l'État contractant, dont l'acquéreur était ressortissant au moment en question; toutefois cette disposition ne sera pas applicable dans le cas où l'acquéreur aurait son domicile dans l'autre État contractant.

Dans le sens de la présente Convention on entend par le mot „domicile” le lieu où une personne possède une habitation dont, selon les circon-

którego stosownie do okoliczności można przypuszczać, że osoba ta zamierza zatrzymać je w posiadaniu na stałe, lub też miejsce, gdzie ta osoba przebywa, jeżeli stosownie do okoliczności można przypuszczać, że zamierza ona przebywać w niem nietylko chwilowo.

Artykuł 3.

Dla rozstrzygnięcia kwestji dotyczącej określenia miejsca, gdzie znajdują się wymienione w artykule 2, części składowe spadku, będą przestrzegane następujące zasady:

a) przy wierzytelnościach — decyduje miejsce zamieszkania zmarłego;

b) przy papierach wartościowych i przy papierach na zlecenie (wekslach, przekazach i t. d.) decyduje miejsce ich przechowania w chwili śmierci zmarłego;

c) przy prawach, co do których władze prowadzą specjalne księgi celem zapisywania w nich osób uprawnionych — decyduje miejsce, w którym księgi te są prowadzone.

Artykuł 4.

Zapisy, które nie dotyczą pewnego oznaczonego przedmiotu, będą traktowane tak, jak gdyby miały być wypłacone z majątku wymienionego w art. 2, o ile ten majątek na to wystarcza i w danym razie, zapisy te będą rozdzielone w stosunku do wartości części składowych wspomnianego majątku, znajdujących się w każdym z obu umawiających się Państw. Niepokryta w powyższy sposób reszta takich zapisów będzie uważana jako wypłacona z majątku spadkowego, określonego w art. 1 i w tym przypadku reszta ta będzie rozdzielona w stosunku do wartości wymienionych w art. 1 przedmiotów spadku, położonych w każdym z obu umawiających się Państw.

Artykuł 5.

Długi i ciężary, które obciążają określony w art. 1 majątek spadkowy lub są na nim zabezpieczone, będą potrącone z wartości tego majątku. O ile zmarły odpowiadał też osobiście za takie długi, to niepokryta w powyższy sposób ich reszta, będzie potrącona z majątku wymienionego w art. 2; przyczem postanowienia art. 4, dotyczące stosunku rozdziału zapisów na majątki spadkowe znajdujące się w każdym z obu umawiających się Państw, będą stosowane w sposób analogiczny do wspomnianych długów i ciężarów.

Co się tyczy innych długów i ciężarów, to będą do nich stosowane w sposób analogiczny postanowienia przewidziane w art. 4.

Artykuł 6.

Niniejsza konwencja nie narusza prawa każdego z obydwóch umawiających się Państw do podania zgodnie z ich odnośnymi ustawami podatkowi spadkowemu takich przedmiotów majątkowych, które nie podlegają podatkowi tego rodzaju w drugim umawiającym się Państwie.

ces, il est à présumer, que ladite personne a l'intention de maintenir la possession permanente, ou le lieu, où la personne séjourne, s'il est à supposer, d'après les circonstances, qu'elle a l'intention d'y résider non seulement d'une façon temporaire.

Article 3.

Pour la solution de la question concernant la détermination du lieu où les parties constitutives de la succession, prévues à l'article 2, sont situées, seront observés les principes suivants:

a) pour les créances, — sera décisif le lieu du domicile du défunt;

b) pour les titres et effets de commerce (tels que lettres de change, billets à ordre etc.), — le lieu de leur déposition au moment du décès du défunt;

c) pour les droits en vue desquels les autorités tiennent des registres spéciaux à l'effet d'y enregistrer les ayants-droit, sera décisif — le lieu où ces registres sont tenus.

Article 4.

Les legs, qui n'ont pas trait à un certain objet déterminé, seront traités comme s'ils devaient être payés sur les biens prévus à l'article 2, dans le cas où ces biens seraient suffisants et alors ces legs seront répartis en proportion de la valeur des parties constitutives des biens précités situés dans chacun des deux États contractants. Le reliquat de tels legs, non couvert de la manière susmentionnée, sera considéré comme payé sur les biens successoraux, visés à l'article 1 et dans ce cas ce reliquat sera réparti en proportion de la valeur des objets de succession, prévus à l'article 1, situés dans chacun des deux États contractants.

Article 5.

Les dettes et charges dont les biens successoraux, visés à l'article 1, sont grevés ou qui sont garanties par ces biens, seront à déduire de la valeur desdits biens. En tant que le défunt était aussi personnellement responsable de telles dettes, le reliquat de ces dettes non couvert de la manière sus-indiquée, sera déduit des biens prévus à l'article 2; les dispositions visées à l'article 4, relatives à la répartition proportionnelle des legs sur les biens successoraux situés dans chacun des deux États contractants seront appliquées d'une façon analogue aux dettes et charges précitées.

Pour ce qui concerne les autres dettes et charges, les dispositions énoncées à l'article 4 y seront appliquées d'une façon analogue.

Article 6.

La présente Convention ne portera pas atteinte au droit d'aucun des deux États contractants, concernant la soumission, conformément à leurs lois respectives, à la taxe successorale de ceux des objets de succession, qui dans l'autre État contractant ne sont pas assujettis à des taxes de cette nature.

Artykuł 7.

Jeżeli zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji majątek spadkowy w każdym z obydwóch umawiających się Państw podlega podatkowi spadkowemu tylko w części to w tym przypadku dla ustalenia stawki podatku w każdym Państwie będzie miarodajna tylko wartość majątku, podlegającego podatkowi w tem Państwie.

Artykuł 8.

W rozumieniu niniejszej konwencji przez wyrazy: „podatek spadkowy” rozumie się wszelkie daniny, pobierane od przeniesienia majątku na wypadek śmierci stosownie do ustaw, które obowiązują lub w przyszłości obowiązywać będą w każdym z obydwóch umawiających się Państw.

Artykuł 9.

Umawiające się Państwa zgadzają się udzielać sobie wzajemnej pomocy przy ustalaniu podstaw wymiaru dla podatku stanowiącego przedmiot niniejszej konwencji, przy jego pobieraniu, jako też przy doręczeniach odnośnych zawiadomień. Co się tyczy postępowania w tym względzie Rządy obydwóch umawiających się Państw będą mogły zawrzeć osobny układ w tym celu.

Artykuł 10.

Jeżeli w poszczególnych przypadkach nasuną się wątpliwości w sprawie stosowania postanowień niniejszej konwencji, to zostaną one rozstrzygnięte przez Ministrów Skarbu obydwóch umawiających się Państw.

Artykuł 11.

Konwencja niniejsza będzie ratyfikowana i wymiana dokumentów ratyfikowanych nastąpi możliwie jak najrychlej w Budapeszcie. Konwencja wejdzie w życie w trzydziestym dniu po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie stosowana do wszystkich wypadków, w których spadkodawca zmarł, po wejściu jej w życie.

Konwencja niniejsza będzie obowiązywała aż do wypowiedzenia jej przez jedno z umawiających się Państw, najmniej na sześć miesięcy przed upływem roku kalendarzowego.

W razie wypowiedzenia w przewidzianym czasie niniejsza konwencja utraci ważność z upływem powyższego roku kalendarzowego dla wszystkich przypadków, w których spadkodawca zmarł po upływie tegoż roku kalendarzowego.

Na dowód czego wymienieni pełnomocnicy podpisali niniejszą konwencję i zaopatrzyli ją swemi pieczęciami.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Warszawie, dnia 12 maja 1928 r.

(—) *Jackowski* (—) *Belitska*
(—) *Frantz* (—) *Kneppo*

Article 7.

Si conformément aux dispositions de la présente Convention, les biens successoraux des deux États contractants ne sont pas soumis à la taxe successorale qu'en partie, dans ce cas la valeur des biens passibles de cette taxe dans l'État contractant respectif, sera exclusivement décisive pour la fixation du montant de la taxe à y percevoir.

Article 8.

Dans le sens de la présente Convention on entend par les mots „taxe successorale” toutes contributions perçues sur la mutation des biens par décès en vertu des lois qui sont ou seront en vigueur dans chacun des États contractants.

Article 9.

Les États contractants sont convenus de se prêter assistance mutuelle pour établir l'assiette de l'impôt, faisant l'objet de la présente Convention, pour la perception dudit impôt, ainsi que pour la remise des notifications respectives. Pour ce qui concerne la procédure y relative les Gouvernements des deux États contractants pourront conclure un accord spécial à cet effet.

Article 10.

Si dans des cas particuliers des doutes surgissent au sujet de l'application des dispositions de la présente Convention, ils seront réglés entre les Ministres des Finances des deux États contractants.

Article 11.

La présente Convention sera ratifiée et l'échange des instruments de ratification aura lieu à Budapest aussitôt que faire se pourra. Elle entrera en vigueur le 30-ème jour à partir de la date de l'échange des instruments de ratification et sera appliquée à tous les cas où le défunt est décédé après son entrée en vigueur.

La présente Convention restera en vigueur jusqu'à dénonciation par l'un des deux États contractants six mois au moins avant l'expiration de l'année civile.

En cas de dénonciation dans le délai prévu, la présente Convention cessera de produire ses effets à l'expiration de la même année civile pour tous les cas où le défunt est décédé après l'expiration de la même année civile.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires susmentionnés ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait en double exemplaire à Varsovie le douze mai 1928.

(—) *Jackowski* (—) *Belitska*
(—) *Frantz* (—) *Kneppo*

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją, uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości jak i każde z zawartych w niej postanowień; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego, wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 21 maja 1931 r.

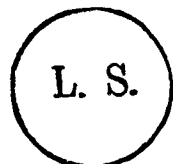
(—) *I. Mościcki*

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów:

(—) *W. Sławek*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *August Zaleski*

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'elle est acceptée, ratifiée et confirmée, et promettons qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi Nous avons donné les présentes, revêtues du Sceau de la République.

A Varsovie, le 21 Mai 1931.

(—) *I. Mościcki*

Par le Président de la République
Le Président du Conseil des Ministres:

(—) *W. Sławek*

Le Ministre des Affaires Étrangères:

(—) *August Zaleski*

